

Sant Josep en la història de la salvació

Dc, 24/11/2021 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 24 de novembre 2021

Estimats germans i germanes, bon dia!

[Dimecres passat](#) vam començar el cicle de catequesis sobre la figura de Sant Josep – s’acaba l’any dedicat a ell -. Avui seguim aquest camí incidint en el seu paper en la història de la salvació.

Jesús en els Evangelis és anomenat «fill de Josep» (*Lc* 3,23; 4,22; *Jn* 1,45; 6,42) i «fill del fuster» (*Mt* 13,55; *6,3). Els Evangelistes Mateu i Lluç, narrant la infantesa de Jesús, donen espai al paper de Josep. Tots dos componen una “genealogia”, per posar de relleu la historicitat de Jesús. Mateu, adreçant-se especialment als judeo-cristians, parteix d’Abraham per arribar a Josep, definit com «l’espòs de Maria, de qui va néixer Jesús anomenat el Crist» (1,16). Lluç, en canvi, es remunta a Adam, comença directament per Jesús, que «era fill de Josep», però especifica: «tal com era considerat» (3,33). Per tant ambdós Evangelistes presenten Josep no com a pare biològic, sinó com un pare de Jesús a ple dret. A través d’ell, Jesús realitza el compliment de la història de l’aliança i de la salvació entre Déu i l’home. Per a Mateu aquesta història comença amb Abraham, per a Lluç amb l’origen mateix de la humanitat, és a dir amb Adam.*

L’evangelista Mateu ens ajuda a comprendre que la figura de Josep, encara que aparentment marginal, discreta, en segona línia, representa en canvi una peça central en la història de la salvació. Josep viu el seu protagonisme sense voler-se fer mai el controlador de l’escena. Si hi pensem bé, «les nostres vides estan teixides i sostingudes per gent corrent – sovint oblidada – que no surten en els titulars dels diaris i de les revistes [...]. Quants pares, mares, avis i àvies, mestres ensenyen als nostres infants, amb petits gestos, amb gestos quotidians, com afrontar i passar una crisi readaptant els hàbits, enlairant la nostra mirada i

estimulant la pregària. Quanta gent prega, ofereix i intercedeix pel bé de tots» (Cart. ap. *Patris corde*, 1). Així, tots poden trobar en Sant Josep, l'home que passa desapercebut, l'home de la presència quotidiana, de la presència discreta i oculta, un intercessor, un suport i un guia en els moments de dificultat. Ell ens recorda que tots aquells que aparentment estan amagats o en "segona línia" tenen un protagonisme inigualable en la història de la salvació. El món necessita aquests homes i dones: homes i dones de segona línia, però que recolzen el desenvolupament de la nostra vida, de cadascun de nosaltres, i que amb la pregària, amb l'exemple, amb l'ensenyament ens recolzen en el camí de la vida.

En l'Evangeli de Lluc, Josep apareix com el *guardià de Jesús i de Maria*. I per això ell és també «el Guardià de l'Església»: però, si ha estat el guardià de Jesús i de Maria, treballa, ara que és el cel, i segueix fent de guardià, en aquest cas de l'Església; perquè l'Església és la prolongació del Cos de Crist en la història, i al mateix temps en la maternitat de l'Església és eclipsada la maternitat de Maria. Josep, continuant a protegir l'Església - per favor, no oblideu això: avui, Josep protegeix l'Església - i continuant a protegir l'Església, segueix protegint *l'Infant i la seva mare*» (*ibid.*, 5). Aquest aspecte de la protecció de Josep és la gran resposta al relat del Gènesi. Quan Déu demana a Caïn que doni comptes de la vida d'Abel, ell respon: «Soc jo el guardià del meu germà?» (4,9). Josep, amb la seva vida, sembla que ens vulgui dir que sempre estem cridats a ser guardians dels nostres germans, guardians dels qui ens són propers, dels qui el Senyor ens confia a través de tantes circumstàncies de la vida.

Una societat com la nostra, que s'ha definit com a "líquida", perquè sembla que no tingui consistència. Corregiré aquell filòsof que ha encunyat aquesta definició i diré: més que líquida, gasosa, una societat pròpiament gasosa. Aquesta societat líquida, gasosa troba en la història de Josep una indicació ben precisa sobre la importància dels vincles humans. De fet, l'Evangeli ens parla de la genealogia de Jesús, tant per una raó teològica, com per recordar a cadascun de nosaltres que la nostra vida està feta de vincles que ens precedeixen i ens acompanyen. El Fill de Déu, per venir al món, va triar el camí dels vincles, el camí de la història: no va baixar màgicament al món, no. Va fer el camí històric que tots fem.

Estimats germans i germanes, penso en moltes persones que lluiten per trobar vincles significatius en les seves vides, i per això mateix lluiten, se senten sols, no tenen la força i el coratge per tirar endavant. Voldria acabar amb una pregària que els ajudi a ells i a tots a trobar en Sant Josep un aliat, un amic i un suport.

"Sant Josep,
tu que has mantingut el vincle amb Maria i amb Jesús,
ajuda'ns a cuidar les relacions en la nostra vida.
Que ningú experimenti el sentit d'abandonament que ve de la soledat.
Que cadascú es reconciliï amb la pròpia història,
amb els qui el van precedir,
i reconegui també en els errors comesos
un camí a través del qual la Providència s'ha obert camí,
i el mal no ha tingut l'última paraula.
Mostra't com amic als qui lluiten més,
i com vas donar suport a Maria i a Jesús en els moments difícils,
així també dona'ns suport en el nostre camí. Amén".

Traducció: Josep M. Torrents
